

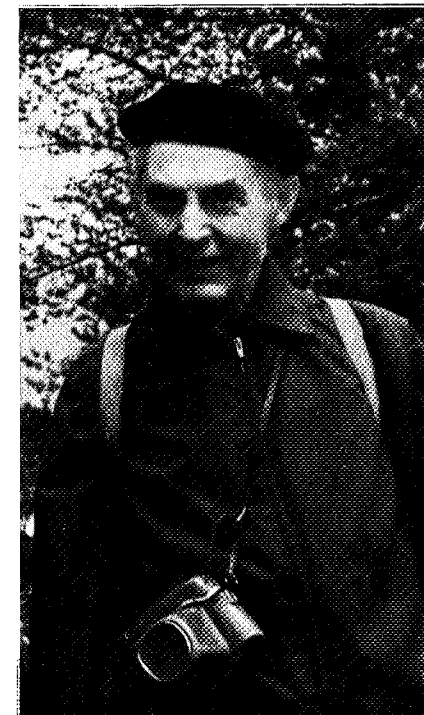
- 10—12/6 *Dugnadstur til Dindalshytta*
Innreise på fredag på hjul og til fots. Lørdag og litt av søndagen går med til viktig småjobbing. Gratis skyss og et hyggelig arbeidsmiljø kan tilbys.
- 1—3/7 *Bretur og tinderangel i Innerdalen (Vinnufjell)*
Biltur til Innerdalen fredag kveld og deretter til fots 1t før teltet tas fram. Lørdag deles folket i grupper etter turmål. Muligheter for bretur/klating/rusleturer. Nebba, Kongskrona, Dronningkrona er aktuelle mål. Rutene vil ikke bli vanskelige, men her og der må en kunne tåle litt høyde.
- 30/7—7/8 *Turuke på Svartisen*
Tog til Mo i Rana og bil videre.
Brevandring og breklating, skiturer og fotturer.
Detaljert program vil bli å få på TT-kontoret.

Fra Halsbekkko.

Foto: Arne Dørum.

Arne Falkanger til minne

Første påskedag 1976 ble for mange av oss en sorgens dag. Det var da budskapet kom om at Arne Falkanger var sovnet inn på en skitur fra sin hytte ved Gjevilvatnet.

Som hans faste turkamerat gjennom mange år var jeg fortrolig med at det var ute i naturen han helst ville avslutte sin livsvandring. Men dette syntes å skje på et så urimelig tidspunkt, for han var så opptatt av å få realisert alt det han hadde forberedt for å gjøre sin livsaften innholdsrik. Med fin kunstnerisk nerve arbeidet han med treskjæring og keramisk forming, og i de senere år var han meget opptatt av tegning og maling som skaffet ham rike gledesstunder. Det han med fin innføling mestret på det fotografiske område, ga han oss i lysbilde-serier av stor skjønnhetsverdi, og i årbøkene hele rekken av de fineste naturstudier.

Stor glede hadde han av gode bøker, og lesingen bidro til å gi ham en filosofisk innstilling, og det var ikke minst under flittig vandring i naturen at han kom frem til et avklart lyst livssyn. Han førte selv en sober penn, og det var så naturlig at presten under bisettelsen i kirken tok opp noen av de refleksjoner som var nedtegnet. I Turistforeningens årbøker skrev han undertiden med stor inderlighet skildringer fra naturen, hvor det var ham meget om å gjøre at andre skulle forstå og oppleve naturen på den måten som han selv gjorde.

Det er ikke vanskelig å fatte hvilken betydning det fikk for Trondhjems Turistforening at en slik personlighet kom i dens ledelse. Det var i den vanskelige tiden etter frigjøringen han påtok seg vervet som formann, og så skjer det utrolige at hyttebygging tar til som aldri før. Og det sørges spesielt for at trivselen på hyttene vies omtanke. Det skyldes personlig innsats fra hans side at Flora- og Faunabøkene utkom — også i fremmede land — og det med slik økonomisk suksess at det stadig blir anledning til å holde utstyret på hyttene i trivelig stand.

Mange som utover landet steller med turistenes ve og vel ble oppmerksomme på hans innsats. Og han ble hedret med Kongens gull. Vi i Trondhjems Turistforening vil alltid huske det vennlige smil han alltid mottok oss med, og vi synes bare det er så vemodig at vi ikke kom tidsnok frem med vår takk for alt det gode han ga oss. Også et rikt minne om et usedvanlig verdifullt og godt menneske.

Roar Tønseth, sen.

Grønt lov og hvit sno — Snota.

Foto: Karl Reinert

Vårlosning i Hyttedalen.

FOTO: Arne Dørum.

